

ادامه از صفحه ۴

روسیه هم ایران را ترک می‌کند

گزارش روس‌ها، خالی از سرمایه‌گذاری در ایران

ایین کارشناس نفت و انرژی بین‌المللی در پاسخ به اینکه خروج این شرکت روسی از ایران در شرایطی که تصور می‌شد روسیه با ایران همکاری استراتژیک را در پیش گرفته به چه معناست، پاسخ می‌دهد: شرکت‌های روسی بیشترین حجم توافقی‌های نفت و گاز را پس از تحریم با ایران امضا کردند؛ شرکت‌هایی مانند رازوبفنت، گازپروم، گازپروم‌ویل و... به‌صورت جداگانه با ایران تفاهم‌نامه‌هایی امضا کردند. حتی چین هم به‌اندازه شرکت‌های روسی در ایران تفاهم‌نامه امضا نکرد و حتی می‌توان گفت که حدود یک‌سوم قرار دادها و تفاهم‌نامه‌ها متعلق به این کشور است.
باین حال وقتی شرکت‌ها (حتی شرکت‌های دولتی روسیه) گزارش‌های سالانه و چشم‌اندازهای سال‌های آتی خود را منتشر می‌کنند هم در هیچ گزارشی که به هزینه‌های مالی شرکت‌ها برای سال‌های آینده اشاره دارد، حتی اشاره‌ای به پروژه‌های ایران نشده است. او می‌افزاید: شرکت‌های روسی دچار مشکلات بسیار زیادی هستند. گازپروم که ایران به آن امید زیادی بسته، دوسالی است که با سود منفی کار می‌کند. برای سه سال آینده نیز بر اساس ارزیابی خود شرکت و شرکت‌های ریسک مانند مودین، گازپروم برای سه سال آینده هر سال باید از شرکت‌ها و بانک‌های جهانی حدود ۲۰ میلیارد دلار استقراض کند تا بتواند پروژه‌های خود را جلو ببرد. در این شرایط، این شرکت‌ها ریسک نمی‌کنند که در ایران سرمایه‌گذاری کنند. کارشناس حوزه انرژی ایران از نشریه تخصصی natural gas world جمهوری آذربایجان در ادامه از چرایی عدم همکاری دولت‌های این کشورها با شرکت‌های بزرگ می‌گوید: مشکل اینجاست که شرکت‌های بزرگی که ایران به آنها احتیاج دارد، بیش از آنکه حمایت دولت‌های خود را نیاز داشته باشند، حمایت آمریکا و بانک‌ها و سازمان‌های بین‌المللی را نیاز دارند؛ مثلاً شرکت توتال، بیشتر از ۱۰ میلیارد دلار در آمریکا سرمایه‌گذاری کرده است. ۳۰ درصد از سهام این شرکت متعلق به آمریکایی‌هاست. این شرکت در همه حوزه‌های انرژی؛ از برق گرفته تا گاز و نفت، حضور دارد و از تکنولوژی آمریکایی استفاده می‌کند. این شرکت‌ها نمی‌توانند از دولت‌های خود استقراض کنند و نیاز دارند از بانک‌ها و شرکت‌های بین‌المللی استقراض کنند. این شرکت‌ها غول هستند و شرکت‌های کوچکی نیستند که دولشان بتواند فرضا صد میلیون دلار آنها را تضمین کند. این شرکت‌ها ده‌ها میلیارد دلار پروژه در بخش‌های مختلف جهان دارند و با تحریم‌ها، منافعشان به‌شدت به خطر می‌افتد.

بعیدی‌دام‌توتال در ایران بماند

خاتین‌اوغلو با اشاره به اینکه وزیر نفت ایران خبر داده، ۵۰ روز از مهلت توتال برای اعلام همکاری با ایران می‌گذرد، می‌گوید: چند روز پس از آنکه ترامپ از برجام خارج شد، توتال شرایط پیچیده خود را به ایران اعلام کرد و ایران از این شرکت خواست تا دو ماه تلاش کند تا از آمریکا برای حضور در ایران، معافیت بگیرد. فکر می‌کنم حدود ۵۰ روزی زمان برای توتال باقی مانده و باید دید این شرکت چه می‌کند. در این شرایط وزیر خارجه آمریکا هم مششیر را از رو بست و اعلام کرده بدترین تحریم‌های تاریخ را علیه ایران وضع می‌کند. با این وضعیت فکر نکنم شرکت توتال بتواند در ایران بماند. همه پروژه‌های ایران به‌شدت از تحریم‌های جدید آمریکا متأثر خواهند شد، به‌جز سهم ۱۰ درصدی ایران در میدان شاه‌دیز (بزرگ‌ترین میدان گاز جمهوری آذربایجان) که در دوران تحریم‌های قبلی از آمریکا معافیت گرفته بود و اکنون هم فکر نمی‌کنم مشکلی داشته باشد. خاتین‌اوغلو با بیان اینکه شرایط حوزه نفتی ایران با دوران قبلی متفاوت است، می‌گوید: سه مشکل برای ایران وجود دارد که بیش از دوران تحریم‌ها تهدیدی برای حوزه نفت و گاز محسوب می‌شود. میدان پارس جنوبی که اکنون ۷۰ درصد سهم در تولید نفت و گاز ایران دارد، در پنج سال آینده با افت فشار حدود ۴۰ درصدی روبه‌رو می‌شود. ایران با کمک شرکت توتال قصد داشت سکوی ۲۰ هزارتی حدود هفت تا ۱۰ برابر این سکوها موجود در پارس جنوبی را با چند کمپرسور که فشار گاز تولیدی را افزایش می‌دهند بسازد تا گاز تولیدی با فشار به منطقه عسلویه منتقل شود. درعین‌حال، ایران حدود ۲۵ میلیارد دلار نیاز داشت تا ۱۰ تا ۱۲ سکوی دیگر را به این ترتیب بسازد که هیچ شرکت شرقی‌ای، از جمله چین و روسیه این تکنولوژی را ندارند و این امر در تخصص برخی شرکت‌های غربی، از جمله توتال و بی‌بی‌یو، در کره جنوبی و ژاپن هم این امکان هست، اما آنها به این پروژه اصلا ورود نکردند. او با بیان اینکه حضور چین و روسیه نمی‌تواند در حوزه انرژی برای ایران مفید باشد، ادامه می‌دهد: شاید تنها سرمایه‌چینی‌ها باشد که با کار ایران می‌آید.

تکنولوژی چین و روسیه به‌در ایران نمی‌خورد

خاتین‌اوغلو با بیان اینکه تکنولوژی چین و روسیه به درد ایران نمی‌خورد، ادامه داد: ایران خود بهترین تجربه‌ها را در پارس جنوبی دارد و بهتر از این کشورها می‌تواند در این حوزه عمل کند. اکنون ۸۰ درصد میادین نفتی ایران در نیمه دوم عمر خود هستند و سالانه هشت درصد از تولید نفت ایران از این میادین قدیمی کاسته می‌شود. ضربرب بازافت نفت در خود روسیه بدتر از ایران است. چطور می‌خواهند در ایران کار کنند؟ میادین ایران در حال مرگ هستند و قابل ترمیم هم نیستند و اگر زمان بگذرد، بعد از مدتی، دیگر این نفت قابل‌استخراج نیست. بنابراین باید ایران با اروپا به‌جد مذاکره کند.

۴۰ بخش آب، قرار بود برخی پروژه‌ها با فاینانس بین‌المللی اجرا شود. با خروج ترامپ از برجام، این پروژه‌ها چه سرنوشتی پیدا می‌کنند؟

درحال‌حاضر ۱۹ طرح اجرایی مهم برای استفاده از فاینانس خارجی مطرح است. از این تعداد، ۱۲ طرح تأمین اعتبار شده و تا مراحل آخر پیش رفته است؛ اما باقی آنها هنوز نهایی نشده است. اکثر این پروژه‌ها نیز مشترک با چین است. قبل از خروج ترامپ از برجام نیز اجرای پروژه‌های ایران با استقبال از سوی دیگر کشورها روبه‌رو نشد. زمانی با اتریشی‌ها مذاکره شد که فکر کنیم آنها هم عذرخواهی کردند.

۴۰ برای پروژه‌های تصفیه فاضلاب با آلمان مذاکراتی انجام شد. این مذاکرات به تفاهم‌نامه یا قراردادی منجر شد؟

تا جایی که به خاطر می‌آورم، به قرارداد منجر نشده است.

۴۰ چین با خروج آمریکا از برجام به همکاری‌های خود ادامه می‌دهد. در صورت اعمال جریمه از سوی آمریکا برای همکاری با ایران، چین برای ادامه همکاری چه رفتاری با ایران خواهد داشت؟

به وزارت نیرو چیز خاصی اعلام نشده است؛ اما سیاست کلانی که از سوی چین به ما ابلاغ شده، این است که این کشور تصمیم دارد در برجام بماند و سعی می‌کند تا جایی که ممکن است، امتیازات برجام را به ایران بدهد. قاعدتاً آمریکایی‌ها برای چین به دلیل همکاری با ایران مواععی ایجاد می‌کنند و آنها نیز سعی خواهند کرد این موانع را دور بزنند. اگر این دورزن هزینه‌ای برای آنها داشته باشد، در موارد خاص یا عذرخواهی می‌کنند یا این هزینه را سرشکن می‌کنند که این طبیعی است.

۴۰ اگر چینی‌ها از همکاری با ایران عذرخواهی کنند، جریمه‌ای برای خروج از پروژه‌های ایران در نظر گرفته‌ایم و آیا برنامه‌ای داریم که ۱۲ پروژه بخش آب روی زمین نماند؟

تا جایی که می‌دانم، جریمه خروج را در قرارداد پیش‌بینی نکرده‌اند. تعیین جریمه خروج به این سادگی نیست. وقتی فاینانس ما از یک کشور است و تخم‌مرغی همه در یک سبد گذاشته شده، یک‌سری محدودیت‌ها نیز داریم. دستمان برای چانه‌زنی چندان باز نیست؛ ضمن آنکه این فاینانس‌ها تا تأمین اعتبار در داخل کشور فرایندی زمان‌بر دارند.

۴۰ خط اعتباری بین ایران و چین از محل درآمدهای حاصل از فروش نفت است یا اینکه خود چینی‌ها منابع مالی را برای ایران در نظر گرفته‌اند؟

عمدتاً از محل فروش نفت است و این کشور ماشین‌آلات و... به ما می‌فروشد. این‌گونه نیست که بتوانیم پول نفت بگیریم و با آن تجهیزات ایرانی خریداری کنیم.

۴۰ ما به توجیه به اعلام اتحادیه اروپا برای باقی‌ماندن در برجام، فکر می‌کنید که بتوانیم با کشورهای دیگر همکاری کنیم؟

این سؤال سیاسی است. تنها چیزی که می‌توانم بگویم این است که امیدوارم بتوانیم با دیگر کشورها همکاری کنیم اما در عمل تاکنون توافقی حداقل در بخش آب نبوده است.

۴۰ پروژه‌های کلان آبی که سعی شده از فاینانس خارجی برای آن استفاده شود، در چه حوزه‌هایی است؟ بیشتر در زمینه سد و تونل و شبکه‌های عمده

آبرسانی است. در زمینه فاضلاب هم هست. این پروژه‌ها شامل بازسازی شبکه فاضلاب اصفهان، سد شفاورد، سد سربلانکا، یک یا دو کشور آفریقایی، تاجیکستان، سوریه و عراق و غیره داریم. خبری درباره اینکه مانعی برای این پروژه‌ها ایجاد شده باشد، به ما نرسیده است. منتها شاید هنوز برای اظهارنظر زود باشد. باید صبر کنیم و ببینیم چه اتفاقی می‌افتد.

۴۰ نمی‌دانم در آینده چه اتفاقی حتی برای صدور خدمات فنی و مهندسی رخ می‌دهد؟
ما برای صدور خدمات فنی و مهندسی مشکلی نداریم. ممکن است در انتقال پول و ارز مشکل یا مسائل بانکی دچار مشکل شویم یا اینکه ممکن است برخی کشورها تحت فشار آمریکا بخواهند این را محدود کنند. این مسائل بیشتر جنبه سیاسی دارد اما همه‌ارام دست آمریکا بخواهد برای اهرام‌های بانکی است.

۴۰ وزارت نیرو قرار است ۱۷ استان کشور آب شیرین‌شده دریای عمان را منتقل کند. این یک آپ‌رپروژه انتقال آب است. منابع مالی چنین پروژه‌ای را چگونه تأمین می‌کنیم؟ منطقی است که تأمین آب ۱۷ استان را به دریای عمان متصل کنیم؟

نمی‌دانم این ۱۷ استان کدام است. هر کدام که توجیه اقتصادی داشته باشد، می‌توانیم اجرا کنیم. فعلاً از منابع داخلی چیزی نداریم که در این بخش هزینه کنیم. بخش معدن برای انتقال آب دریای عمان ابراز تمایل کرده است. کارهایی برای معادن استان کرمان می‌شود اما در ارتباط با تأمین آب شرب باید بگویم از یک فاصله‌ای از دریا، انتقال آب برای ما اقتصادی نیست. تأکید بیشتر ما همان‌طور که در سیاست‌های وزارتخانه قابل مشاهده است، بر صرفه‌جویی است. ما حداقل حدود ۸۷ و حداکثر ۹۲ درصد از آب تجدیدپذیر کشور را در زمینه کشاورزی صرف می‌کنیم. اگر ۱۰ درصد در مصرف آب صرفه‌جویی شود، معادل نیاز شرب و صنعت می‌توانیم ذخیره کنیم و کشورها را جبران کنیم. نمی‌گویم شیرازی آب دریا را مصرف می‌کند؛ اما کیفیت

اقتصاد

معاون وزیر نیرو در گفت‌وگو با «شرق» از تأمین اعتبار پروژه‌های کلان از محل فروش نفت به چین گفت

آب در انحصار چین

عیسی‌باشی

لیلیا مرگن

مسئولان وزارت نیرو اعتبار مورد نیاز برای پروژه‌های نیمه‌تمام وزارت نیرو را ۱۲ میلیارد دلار اعلام می‌کنند؛ درحالی‌که اعتبار سالانه تخصیص‌یافته به این بخش، حدود صد میلیون دلار است؛ ضمن آنکه سالانه با کلنگ‌زنی طرح‌های جدید، بر حجم پروژه‌های نیمه‌تمام بخش آب و به دنبال آن اعتبار مورد نیاز برای تکمیل این پروژه‌های نیمه‌کاره افزوده می‌شود. در چنین شرایطی، برای وزارت نیرو چاره‌ای جز جذب سرمایه‌گذار خارجی باقی نمی‌ماند؛ چراکه بخش خصوصی ایران هم تمایلی ندارد که در پروژه‌هایی با بازدهی کم و طولانی‌مدت مشارکت کند. به همین دلیل، پس از برجام مسئولان وزارت نیرو مذاکرات زیادی را با کشورهای مختلف برای اجرای پروژه‌های کلان بخش آب اجرا کردند؛ اما به گفته عباس سرروش، معاون آب و آبفا وزارت نیرو، حاصل تمام آن نشست‌ها و رایزنی‌ها، عقد ۱۲ قرارداد آن‌هم با کشور چین است؛ کشوری که پول نفت ایران را می‌گیرد و در ازای پول نفت، خط اعتباری برای تکمیل پروژه‌های کلان آب می‌گشاید. این کشور در قراردادهای خود، به‌جای بخشی از پول ایران، ماشین‌آلات و قطعات چینی مورد نیاز صنعت آب را به ایران گسیل می‌کند؛ رفتاری که البته همواره بخش خصوصی ایران به آن اعتراض داشته است. کسی نمی‌داند بعد از برجام سرنوشت همکاری ایران و چین چه خواهد شد. معاون امور آب و آبفا وزارت نیرو نیز از اینکه آیا چینی‌ها قرار است پس از خروج آمریکا از برجام و اعمال جرایم این کشور برای همکاران ایران، مشارکت در پروژه‌ها را برایمان گران‌تر حساب کنند یا نه؟ اطلاع دقیقی در دست ندارد؛ اما آنچه مسلم است، این است که شرایط ایران پس از خروج آمریکا از برجام تغییر می‌کند و این مسئله بر طول زمان اجرای پروژه‌های آبی نیز تأثیرگذار خواهد بود. این تأخیر، شاید تأمین آب برای بخش‌هایی از کشور را با اختلال مواجه کند. در گفت‌وگو با سرروش، علاوه بر بررسی آینده فاینانس‌های بین‌المللی، به مسائل مرتبط با مدیریت مصرف و مصوبات کارگروه سازگاری با کم‌آبی نیز پرداخته شد.
مشروح گفت‌وگوی «شرق» با معاون آب و آبفا وزارت نیرو را در ادامه می‌خوانیم.

وزارت نیرو نیست اما اولویت اصلی وزارت نیرو فعلاً صرفه‌جویی در مصرف است. ما در ایران مشکل بدمصرفی داریم، مشکل اضافه‌مصرف نداریم. در کشاورزی کشورهای هم‌اقلیم ایران، حداکثر ۷۰ تا ۷۵ درصد آب تجدیدپذیر صرف کشاورزی می‌شود.
۴۰ گفته می‌شود در کالیفرنیا ۸۵ درصد آب صرف کشاورزی می‌شود؛ در ایران هم وضعیت مشابه کالیفرنیاست.
من متوسط جهان را گفتم. توجه داشته باشیم که نمی‌توانیم وزارتخانه خاصی را نکوشیم و بگویم مصرف آب تقصیر وزارت کشاورزی است. برای ایجاد بهره‌وری بیشتر وزارت جهاد کشاورزی هم نیاز به بودجه دارد. باید به تغییر الگوی مصرف پرداخت شده است. ما به دستوری نمی‌توان اصلاح کرد. مبارزه با بدمصرفی فقط به آب منزل و... نگاه نمی‌کند و در همه زمینه‌هاست.
۴۰ در صحبت‌های‌تان اشاره کردید که در یک فاصله مشخص از دریا، دیگر تأمین آب از طریق شیرین‌سازی اقتصادی نیست. آیا فاصله چقدر است؟
فاصله دقیقی نمی‌توانم بگویم. زیرا این فاصله بستگی به این دارد که مسیر انتقال از چه توپوگرافی‌ای رد شود. گاهی باید پمپاژ زیاد انجام شود و گاهی انتقال در زمین مسطح انجام می‌شود. در نتیجه هرچه پستی و بلندی‌ها بیشتر شود، هزینه انتقال افزایش یافته و پروژه غیراقتصادی می‌شود.

۴۰ راجع به ذخیره ۱۰درصدی آب در بخش کشاورزی صحبت کردید. این مسئله کار راحتی نیست. نمی‌توان به این راحتی گفت ۱۰درصد در بخش کشاورزی صرفه‌جویی کنیم و نیازهای شرب و صنعت را تأمین می‌کنیم. راهکار عملی برای اصلاح الگوی مصرف در این بخش دارید؟
بله، صرفه‌جویی ۱۰درصدی در بخش کشاورزی کار راحتی نیست. راهکار عملی ما هماهنگی بین دو وزارتخانه جهاد کشاورزی و نیرو است. سازمان حفاظت محیط زیست هم در جلسات حضور دارد. اگر قرار است گشتی هم صورت نگیرد، باید به کشاورزان گشت جایگزین معرفی کنیم. مسائل به موقع به آنها ابلاغ شود و تحویل آب باید حساب‌وکتاب داشته باشد. وزارت جهاد کشاورزی در این بخش اقداماتی انجام داده است ولی به اذعان خودشان نیاز به کمک وزارت نیرو هم دارند.

۴۰ دعوی‌ای بین وزارت جهاد کشاورزی و نیرو برای تحویل حجمی آب همواره وجود داشته است. تحویل حجمی آب هم نیاز به لوله‌گذاری، نصب کنتر و سرمایه‌گذاری گسترده دارد. آیا پول کافی برای اجرای این برنامه داریم؟
به‌تدریج در حال اقدام هستیم. در استان خوزستان برنامه‌هایی را شروع کردیم. مشکل کمبود اعتبار یکی از مشکلات ماست و هنر مدیریت این است که با توجه به منابعی که دارید، برنامه‌ها را به‌تدریج اجرا کنید. در دوره وزارت دکتر اردکانیان ارتباط خوبی با وزارت کشاورزی برقرار شده است و هر هفته یک تا دو جلسه در چارچوب کارگروه سازگاری با مدیریت کم‌آبی داریم. در چارچوب سازمان برنامه و بودجه هم جلسه داریم. تفکرات هر دو طرف به هم نزدیک است. وزارت صنعت هم با وزارت نیرو همراه شده است. با وجود آنکه وزارت صنعت فقط سه درصد از آب کشور را مصرف می‌کند؛ اما کیفیت

کردند و نتایج را به تدریج به ما تحویل دادند. در جلسه شنبه آینده، مسئله استان کرمان را بررسی خواهیم کرد. کرمان یکی از استان‌های بسیار کم‌آب است و کشاورزی به‌خوبی در این استان انجام می‌شود. استاندار کرمان دراین باره نقطه‌نظراتی دارد که باید مطرح شود. ما به آینده کارگروه بسیار امیدوار هستیم. نمی‌توانیم بگویم آب مسئله‌ای است که به وزارت نیرو مربوط می‌شود؛ زیرا بخش زیادی از آب در سطح دیگر وزارتخانه‌ها مصرف می‌شود و به‌حق هم مصرف می‌شود؛ بنابراین باید در مدیریت منابع آب هم از سایر وزارتخانه‌ها استفاده کنیم. در برخی کشورها کل تأمین و مصارف آب در یک وزارتخانه به نام آب مدیریت می‌شود؛ اما ما چنین ساختاری نداریم. کارگروه سازگاری با کم‌آبی تجربه خوبی است که بین بخش تأمین و مصرف آب که شامل وزارتخانه‌های نیرو، جهاد کشاورزی و صنعت و سازمان حفاظت محیط زیست است، یک هم‌گرایی ایجاد شود. اجرائی‌کردن تصمیمات کارگروه سازگاری با کم‌آبی، راهکارهای عملیاتی مختلفی دارد؛ مثلاً به مسئول آب منطقه‌ای استان اصفهان گفتیم که هر جا لازم شد، چاه‌های شهرداری را برای شرب بگیرند. حتی اصطلاح چمن قهوه‌ای را که در کشورهای دیگر هم تجربه شده است، مطرح کردیم و گفتیم اشکالی ندارد که چمن‌ها خشک شود. نمی‌شود مردم آب نداشته باشند؛ اما شهر سرسبز و با چمن داشته باشیم. استانداران در استان‌ها خیلی درگیر مسئله آب شده‌اند و یک نقش محوری برای وزارت کشور در کارگروه قائل هستیم؛ زیرا استانداران می‌توانند یک محور هماهنگی بین دستگاه‌های مختلف واقع در استان‌ها باشند.

۴۰ درباره آب‌رسانی به اراضی دیم کشور چه نظری دارید؟ این رفتار توسعه آفتی سطح زیر کشت نیست؟ برای ایران خشک منطق است که همان اندک پتانسیل در زمینه استفاده از آب سبز را به آب آبی تبدیل کند؟

نظر من این است که در زمین دیم نیازی به آب نداریم. منتها در تخصیص آب استان‌ها، معیارهای متفاوتی وجود دارد. برحسب استان و زمین‌های موجود، منابع آبی که در استان تولید می‌شود، جمعیت و... بر تصمیم‌سازی‌ها تأثیر می‌گذارد. در مواردی برای اینکه بهره‌وری کشاورزی بالا برود، وقتی به یک استان خاص آب تخصیص داده شود، آنها تصمیم می‌گیرند که باید در کشاورزی صرف شود. من کاملاً با حساسیت سؤال شما موافق هستم؛ اما نمی‌توان استان‌ها را محدود کرد.
۴۰ درباره اراضی شیب‌دار چه نظری دارید؟ توسعه باغ روی اراضی شیب‌دار، مصرف آب کشور را یک درصد افزایش می‌دهد. وزارت نیرو با توسعه ۵۵۰ هزار هکتار باغ روی اراضی شیب‌دار موافق است؟
این جزئیه سیاست‌های وزارت جهاد کشاورزی است. ما باید تصمیم بگیریم. در اراضی شیب‌دار، آب تخصیص‌های اراضی شیب‌دار اولویت آخر است. کم‌آبی به بخش کشاورزی نیز فشار وارد می‌کند. ما بخشی از وقت خود را صرف تعامل با نمایندگان مجلس می‌کنیم؛ زیرا به نمایندگان از سوی مردم نیز فشار می‌آید. موضوع مدیریت مصرف در سؤال-جواب روزنامه‌ای و بخش‌نامه‌ای بسیار ساده است؛ اما با توجه به وضع اشتغال و... این مسئله بسیار پیچیده است. باید پیشاپیش اداره کشاورزی، وزارت نیرو و... به کشاورزان مسئله تخصیص‌دادن آب را اعلام کنند؛ اما وقتی به تعدادی از کشاورزان می‌گوییم در این زمین‌ها نباید برنج بکارند، باید برای کشاورز الگوی کشت به‌صرفه پیش‌بینی شود. یا در اصفهان که زمین زیر کشت کم‌آبی است، باید کشت‌های پیش‌بینی شود. در اصفهان کار خوبی از سوی استاندار برای کشت گلخانه‌ای انجام شده است که به دلیل کاهش تبخیر و مصرف، بهره‌وری آب را افزایش می‌دهد.
۴۰ نه وزارت جهاد کشاورزی می‌تواند برداشت غیزمجاز آب را کنترل کند و نه وزارت نیرو ابزار لازم را در اختیار دارد. با توسعه باغ روی اراضی شیب‌دار، کشاورزان با استفاده از پمپ غیرمجاز آب را به باغ منتقل کرده و رودخانه‌ها را خشک می‌کنند. وزارت نیرو برای این موضوع برنامه‌ای دارد؟

راهکارهایی قانونی دراین باره وجود دارد. منتها ما فکر می‌کنیم مقدم بر راهکارهای قانونی، بحث فرهنگ‌سازی است. به همین دلیل، با تشکیل‌های کشاورزی و آب شروع به برقراری ارتباط کردیم تا آنها را توجیه کنیم. کشوری با این جمعیت، کارش با بگیروبند و اعمال قانون درست نمی‌شود. باید رفتارهای قهری در درجه آخر باشد. باید خودتشکل‌های کشاورزی را به کار بگیریم و بگویم این آب مال شما و مال دشت است و اگر چاه غیرمجاز می‌زنند، از سهم شما کم می‌کنند. این ارتباطات در مراحل ابتدایی است. در مدیریت جدید، چاه‌های غیرمجاز را پر کرده‌ایم؛ اما در عمل در تعادل‌بخشی به آب زیرزمینی، اثر زیادی ندیده‌ایم. این تأیید می‌کند که در کنار راهکار قانونی، باید از راهکارهای فرهنگ‌سازی و استفاده از تشکل‌ها هم استفاده کنیم. قبلاً مردم یک میراث داشتند و کار تقسیم آب را خودشان انجام می‌دادند؛ البته دولت باید در جاهایی برای مدیریت آب دخالت کند؛ اما باز هم سیردن کار مردم به دست خودشان، کارترین روش است و امیدواریم در این زمینه به نتیجه برسیم.

۶۰۰۰ نفر در کلاردشت دچار بیماری کوارشی شده‌اند و احداث قوی می‌رود به دلیل آلودگی آب باشد. کیفیت آب شرب در کشور کنترل نمی‌شود؟

خبر را امروز شنیدم. کیفیت آب در سراسر کشور کنترل می‌شود؛ اما باید دید آب کلاردشت از چه مخزن و منبعی گرفته شده است. مشابه این اتفاق را چندی پیش در سیدان فارس داشتیم که از چشمه‌ای آب گرفته بودند. درباره کلاردشت اعلام کرده‌ام موضوع را بررسی و اخبار تکمیلی را اعلام کنند.

گذر

حقوق بازنشستگان هم ۲۰ درصد افزایش می‌یابد

● سخنگوی اقتصادی مجلس از افزایش ۲۰درصدی حقوق بازنشستگان بر اساس قانون برنامه ششم توسعه خبر داد. به گزارش تسنیم، کاظم دلخوش در گفت‌وگو با رادیو اقتصاد با اشاره به تکلیف دولت برای اجرائی‌کردن این قانون در پنج سال آینده افزود: این قانون به منظور همسان‌سازی حقوق کارمندان و بازنشستگان تصویب شده است که نظارت بر اجرای آن برعهده سازمان دیوان عدالت اداری، دیوان محاسبات کشور و باقی سازمان‌های مسئول است. وی با اشاره به تعیین سه هزارو ۴۰۰ میلیارد تومان بودجه و تعیین محل تأمین این اعتبار در مجلس برای افزایش حقوق بازنشستگان گفت: با تصویب این قانون دیگر نباید حقوق کمتر از دو میلیون تومان وجود داشته باشد. ضمن همسان‌سازی حقوق‌ها که البته اجرای آن برعهده دولت است. سخنگوی اقتصادی مجلس با اشاره به هزینه‌های بالای بازنشستگان ادامه داد: اگر قانون تصویب‌شده به دست دولت به درستی انجام شود، حقوق بازنشستگان از افزایش ۲۰درصدی مشخص‌شده برای کارکنان دولتی بیشتر خواهد شد. دلخوش گفت: با اعمال این افزایش حقوق که از امسال باید اجرائی شود مابه‌التفاوت فروردین و خرداد باید به بازنشستگان پرداخت شود. وی افزود: درصورت اجرائی‌نشدن این قانون نمایندگان این گروه می‌توانند از سازمان‌های ناظر پیگیر مطالبات خود باشند.

خبر ویژه

بررسی پروژه ایران‌مال در گفت‌وگو با سلالری متراز و تراکم احداث‌شده و سطح اشغال، در حد مجاز است

● رئیس کمیسیون معماری و شهرسازی شورای شهر تهران درباره پروژه ایران‌مال گفت: متراز و تراکم احداث‌شده و سطح اشغال، در حد مجاز پروانه‌های صادرشده است. محمد سلالری در گفت‌وگو با خبرنگار اجتماعی خبرگزاری فارس، درباره بررسی پرونده ایران‌مال واقع در منطقه ۲۲ تهران اظهار کرد: یکی از رویکردهای کمیسیون شهرسازی و معماری، بررسی پرونده‌های شهرسازی در پروژه‌های بزرگ‌مقیاس است که می‌تواند تبعات مختلفی را در مقیاس محله و شهر داشته باشد. او ادامه داد: در پروژه ایران‌مال، در سه هفته گذشته سازمان بازرسی شهرداری تهران در راستای ایفای نقش نظارتی خود ورود داشته و نامه‌ای را دراین باره به ریاست شورای شهر ارجاع داده و در نهایت ریاست شورا نیز این نامه را به کمیسیون معماری و شهرسازی، معاونت نظارت و کمیسیون بودجه ارسال کرده است تا بررسی جامعی داشته باشند و گزارش نهایی را به شورا ارائه کنند. سلالی افزود: در همین راستا، با تعدادی از همکاران شورا، شهردار منطقه ۲۲ و معاونت شهرداری و معماری شهرداری تهران جلساتی برگزار و سؤالاتی درباره ابعاد مختلف این پروژه و نحوه صدور پروانه مطرح شد. او افزود: شائبه تخلفات احتمالی درباره این پروژه مطرح شد که به بخش عمده‌ای از آنها پاسخ داده شده و در واقع رفع ابهام شد و برای اینکه اعضای شورا در جریان جزئیات باشند، بازدید میدانی نیز از پروژه ایران‌مال داشته‌ایم؛ در نهایت در جلسه‌ای که در ایران‌مال برگزار شد، چنین جمع‌بندی شد که اشکالاتی که در نحوه گزارش‌دهی شهرداری منطقه وجود دارد، با حضور نمایندگان فنی پروژه رسیدگی و یک گزارش مبتنی بر واقعیت را به شورا ارائه دادند.

واحد‌های «ایران‌مال» فروشی نیست

● فاز نخست بازار بزرگ ایران یا همان ایران‌مال تا چند ماه دیگر به بهره‌برداری می‌رسد. برای ساخت این مجموعه که در غرب تهران (منطقه ۲۲) واقع شده، در شش سال گذشته بیش از ۱۰ هزار میلیارد تومان سرمایه‌گذاری شده است. نکته اینجاست که واحد‌های این مجموعه بزرگ تجاری قرار نیست برای فروش واگذار شوند. به گزارش سرویس بازار ایسنا، بنابر اعلام روابط عمومی بازار بزرگ ایران‌مال، بزرگ‌ترین مال خاورمیانه در زمینه به مساحت ۳۲ هکتار در انتهای غربی بزرگراه همت بنا شده که با توجه به کاربری‌های مختلف آن در حوزه‌های مختلف تجاری، فرهنگی، تفریحی، ورزشی و... در دنیا کم‌نظیر است. این مجموعه بزرگ که به دست توانای مهندسان ایرانی و با مشاوره شرکت‌های مطرح خارجی در حال خاورمیانه در زمینه به مساحت ۳۲ بی‌نظیری برخوردار است که در وهله نخست می‌تواند شاهکاری از معماری و مهندسی سازه ایرانی قلمداد شود. بازار بزرگ ایران با ترکیبی از سازه‌های اسلامی و مدرن توانسته گوشه‌ای از عظمت و طرافت معماری ایرانی را در رخ جهانیان بکشد. در واقع این مجموعه با بهره‌گیری از معماری اصیل ایرانی و به‌ویژه سبک سازه بازارهای سنتی شهرهای مختلف تلاش کرده آنها را در یک جا گرد هم آورده و ایران کوچک را در معرض دید بازدیدکنندگان قرار دهد. یرواحض است که این مجموعه علاوه بر بازدیدکنندگان ایرانی، از جذابیت‌های بصری بسیاری برای توریست‌های خارجی هم برخوردار خواهد بود.